

1. číslo, listopad 2023

D11

VOL. 2

Podzimní vydání

očíma žáků 9. tříd

ROZHOVOR SE ZBRUSU NOVOU
ZÁSTUPKYNÍ ŘEDITELE

REPORTÁŽ Z OBRÁZIA

ČLÁNKY ZE SVĚTA DEVĚTÁKŮ

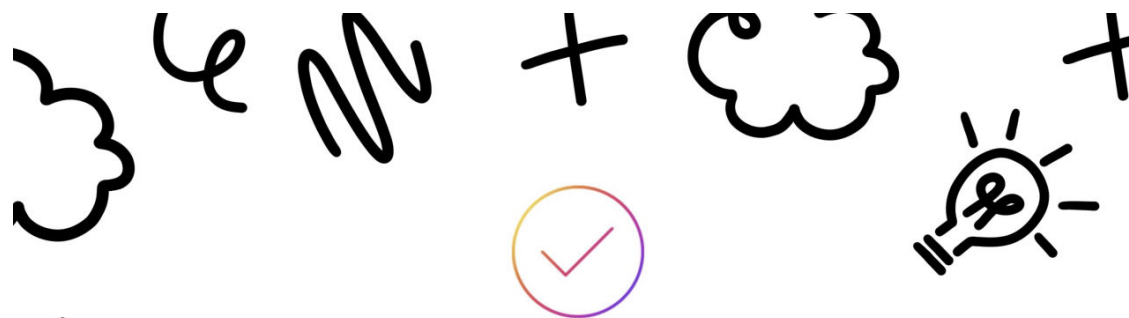
...a mnoho dalšího

ZŠ Dukelská 11, České Budějovice

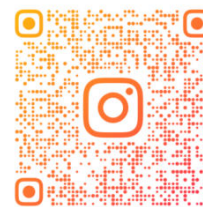
OBSAH

Slovo redakce	str. 3
Rozhovor s paní učitelkou Fleischmanovou	str. 4
Vzkaz nejen pro devátáky od Elišky Svobodové	str. 8
Léto v podzemi očima Lucie Kroneislové	str. 10
Mikropopisy z 9.A	str. 11
наша нова школа 9.B	str. 12
наша нова школа 9.C	str. 13
Za Úplňku, z vlastní tvorby Zuzany Sladké	str. 14
Doporučení a zkušenosti našich žáků	str. 15
Literární tip Ondřeje Němce	str. 16
Literární tip redakce	str. 17
Reportáž z Obrázia z Českých Budějovic	str. 18
Soutěž	str. 22
Spolupracovali	str. 23

**casopisD11, vítejte
na Instagramu**

Časopis nyní působí také na Instagramu! Přijďte nás podpořit!

@CASOPISD11

SLOVO REDAKCE

ÚVODNÍK

S02E01 Jak jsme založili novou redakci školního časopisu

Milí čtenáři, náhodní kolemjdoucí,

nový školní rok, tak jako každý jiný, přinesl do našich životů spoustu změn.

I školní časopis letos obléká nový kabát. Vlastně ho oblékne hned čtyřikrát a ušijí mu ho na míru žáci 2. stupně. Ten první podzimní si vzali na starost 9. ročníky a myslíme si, že odvedly velmi dobrou práci.

Každé první krůčky jsou náročnější než všechny následující, a tak není divu, když občas dojde k nějakému klopýtnutí. První číslo je každopádně tady! Možná není dokonalé, ale už teď od něho nemůžeme odtrhnout oči!

Jednotlivé články žáků jsou publikovány v původní podobě a neprocházely žádnou zásadní úpravou ze strany vyučujících. Proto bychom chtěly pozorné čtenáře poprosit, aby přimhouřili oči, pokud nějakou chybičku odhalí. Chybovat je veskrze lidské a my bychom si přály, aby se náš časopis vyvíjel společně s našimi redaktory krůček po krůčku.

Doufáme, že se vám bude časopis líbit a že nás a naši stálou redakci podpoříte při vzniku dalších čísel.

za redakci časopisu D11

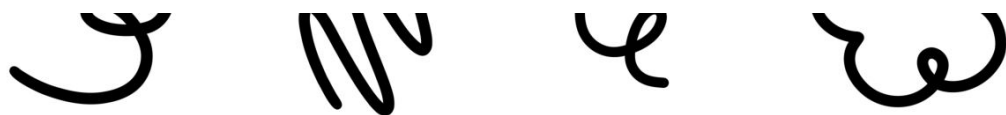
Jana Capárková a Andrea Patka

V. Fleischmanová

ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELE PRO 2. STUPEŇ
DĚJEPIS, ANGLIČTINA

Pro rozhovor si žáci 9.B vybrali svou třídní učitelku.
Rozhovor provedli Karim Mountassir, Magda Bačiáková, Vojtěch Pravda a Karolína Turoňová.

ROZHOVOR S P. UČITELKOU FLEISCHMANOVOU

Karolína Turoňová: Tak my jsme si pro Vás připravili 10 otázek. První otázkou by bylo, co si myslíte o svém zaměstnání učitelky, jak dlouho učíte a co máte na učení ráda?

Mgr. Václava Fleischmanová: Co si myslím o svém zaměstnání? No... je to náročné zaměstnání každopádně, ale baví mě to. Zatím ještě jo. Začala jsem učit před 20 lety, ale 5 let jsem byla na mateřské dovolené, takže 15 let vlastně učím. A co mě na učení baví? Asi nejvíc, že to je prostě práce s lidmi, že to není sezení u počítače.

Vojtěch Pravda: Chtěla jste být učitelkou od základní školy? Co vás motivovalo k tomu stát se právě učitelkou?

Mgr. V.F.: Já jsem asi chtěla být víc věcí, ale učitelka byla jedno z toho. A co mě motivovalo nejvíc? Asi to byli moji učitelé, kteří mě měli na ty předměty, protože mě ty předměty s nimi začaly víc bavit a škola mě vždy bavila... Jsem asi zvláštní, ale já jsem ráda chodila do školy. Chtěla jsem v ní zůstat.

Magda Bačiaková: Pamatujete si například nějaké povolání, po kterém jste toužila před učitelkou?

Mgr. V.F.: No, já mám hrozně ráda čtení knížek, takže já jsem chtěla pracovat v knihovně, být tam s knížkami, číst si během pracovní doby.

Karim Mountassir: Jaký názor máte na naši generaci? Přijde Vám "okay"?

Mgr. V.F.: Karime, já si myslím, že vaše generace je úplně stejná jako ta naše generace, akorát žijete v trochu jiné době... Ta doba je jiná. Ten druhý stupeň je furt stejný. Za nás to bylo také takové bych řekla, řešili jsme stejné věci, akorát vy máte jednu, podle mě nevýhodu, že žijete v době, kdy jste obklopeni mobilními telefony a počítači a máte kolem sebe spoustu takových podnětů, který vás tak trochu, řekla bych, rozptylují. Někdy mi přijde, že si dokážete užívat svůj život tak akorát na polovinu, ale jinak stejní jako my. Neříkám, že kdybychom my měli ty samé možnosti, byli bychom stejní.

V.P.: Jaká je Vaše oblíbená volnočasová aktivita?

Mgr. V.F.: Volnočasová aktivita? No, tak já ve svém volném čase ráda jezdím na kole, chodím po horách a vůbec tak nějak se motám kolem sportu, protože sportují moje děti, tak jim dělám takovou fanynku.

M.B.: Dělala jste v mládí nějaký sport?

Mgr. V.F.: Ano, hrála jsem házenou asi 14 let. Nejdřív jsem tedy plavala asi 4 roky, ale to bylo pro mě náročné.

M.B.: Jaký cíl byste si do konce života chtěla splnit?

Mgr. V.F.: Cíl... určitě cestovat. Momentálně není moc čas, ale až ho bude více, až mi děti vyrostou, tak bych chtěla cestovat, podívat se do různých zemí. To mě baví.

K.T.: Jaká je Vaše vysněná dovolená, popřípadě výlet?

Mgr. V.F.: No... to je těžké. Kdybych si musela vybrat pouze jednu zemi, tak já bych se chtěla podívat do Kanady, to je asi moje vysněná destinace, ta mě láká. Samozřejmě Spojené státy americké taky. Pokud bych si musela vybrat jedno město, tak bych se chtěla podívat do Barcelony.

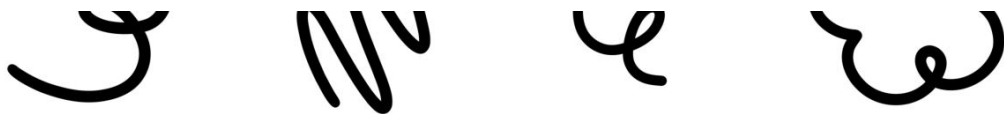
M.B.: Kvůli čemu byste chtěla do té Kanady?

Mgr. V.F.: Myslím si, že zaprvé i kvůli angličtině. Je jednodušší cestovat do zemí, když se dorozumíte, ale upřednostnila bych ji před Amerikou kvůli hezčí přírodě a horám z mého pohledu.

M.B.: Věděla jste již od té 6. třídy, že angličtinu budete studovat dál?

Mgr. V.F.: Ne, to jsem nevěděla. Paradoxně mě k tomu motivovala moje učitelka angličtiny na střední škole, která mě v podstatě nepustila ke státní závěrečné zkoušce. Myslela si, že na to nemám a to mě naštvávalo, takže jsem asi začala víc na sobě pracovat a pak jsme se sešli někde na školení, jsem jí to i říkala, že učím angličtinu a ona si to vůbec nepamatovala, že mi kdysi řekla, že na to nemám. To mě motivovalo a angličtina mě teda bavila, ale víte sami, že začátky jsou těžké, ona vás začne bavit, až když jste schopni komunikovat, mluvit, rozumíte filmům, můžete poslouchat písničky atd., ale ten začátek je opravdu obtížný. Proto si myslím, že spoustu lidí nebaví němčina na základních školách, ale až na středních, kdy se dostanou na vyšší úroveň.

M.B.: Mhm a co si myslíte o aplikacích pro výuku angličtiny?

Mgr. V.F.: Samozřejmě dělají to pro vás zábavnější, za nás nic takového nebylo. My jsme měli takové ty běžné hry, které jsou na mluvení, ale myslím si, že pro vás je to zábava, pro mě také teda. Je to takové zpestření výuky a jistě to jsou aktivity, které by se měly v té hodině používat. Spíše si odpovězte vy; baví vás to, pracovat s aplikacemi pro výuku angličtiny?

M.B.: Jak kdy, no.

Mgr. V.F.: Jak kdy... nesmí toho být moc, také když děláte něco stejně, tak vás to bavít přestane. Je třeba to obměňovat. Asi tak. Používám je, ale vím, že nejdůležitější při učení se jazyka je mluvit a komunikovat v těch hodinách a snažit se ten jazyk používat.

K.M.: Proč jste se rozhodla učit dějepis? Kdy Vás začaly zajímat dějiny?

Mgr. V.F.: Dějepis... to bylo dost podobné. Mě dějepis teda bavil už na základce, mně to vždy přišlo, jako že tam je vyprávění nějakého příběhu; to se mi líbilo. Neměla jsem teda ráda datумы samozřejmě, to znáte, ale na střední škole jsem měla výbornou učitelku dějepisu, která to velmi hezky vyprávěla. Poslouchat její hodiny bylo pro mě opravdu zajímavé a bavilo mě to. Já jsem nejdřív chtěla studovat samotnou historii a angličtinu jsem k tomu vlastně jakoby přiřadila, takže mě z počátku dějepis nebo historie bavila více než angličtina, momentálně to je tak půl napůl.

K.T.: Tak to je vše, my Vám děkujeme za Vaše skvělé odpovědi a na shledanou.

Mgr. V.F.: Na shledanou!

Vzkaz nejen pro deváťáky

ELIŠKA SVOBODOVÁ

Milí čtenáři,

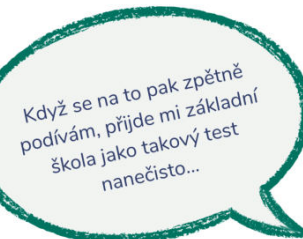
jmenuji se Eliška Svobodová a před několika měsíci jsem ještě byla žákyní této školy.

No a nyní jsem dostala příležitost něco napsat o tom všem, co jsem prožila...tedy, nebude to úplně román na pokračování, ale přeci jen, těch devět let se nemůže úplně zapomenout.

Takže začneme, nebudu vám zde popisovat každý den, protože by to asi dopadlo dosti nudně, ale možná je dobrá otázka, co mi to všechno dalo? Nebo na co mi to vlastně je?

NA CO MI TO VLASTNĚ JE?

Popravdě, otázku na co mi to je, si asi pokládají naprosto všichni lidé, kteří brzy ráno zlostně vypínají budík. Ale berme to vážně, myslím si, že tyto roky mi daly hlavně zkušenosti. Víam, že to nejsou ty, které mají lidé mnohem starší, myslím tím takové ty první. Jelikož doba strávená na základní škole mi nabídla nesčetné množství různých situací, na které jsem nějak reagovala, tak i když třeba některé z nich nebyly zrovna příjemné, ty zkušenosti mám a můžu už s nimi nějak naložit.

Když se na to pak zpětně podívám, přijde mi základní škola jako takový test nanečisto...

Když se na to pak zpětně podívám, přijde mi základní škola jako takový test nanečisto, kde zjistíte, co děláte špatně, jak to přístě udělat lépe nebo jakou strategii si zvolit do budoucna. Tím ovšem nechci říci, že to, jak se váš život bude odvíjet, musíte rozhodnout zde, to jistě ne. Podle mě ale už na konci základní školy musí mnoho lidí učinit důležitá rozhodnutí "co bude dál...", takže jistý směr už tady začnete nabírat.

CO BUDE DÁL

To by bylo asi další téma, o kterém bych vám chtěla něco říci. Tedy již zmíněné "co bude dál".

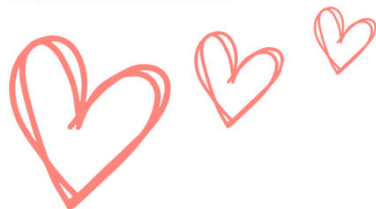

No a nynějším devátákům přeji mnoho štěstí k letošním přijímacím zkouškám a hlavně se z toho nezblázněte.

Myslím, že by bylo dobré si mezi tím vším učením trochu odpočinout takže pokud například máte rádi golf, běžte si ho zahrát nebo jestliže vám bude chybět adrenalin, jděte třeba na bungee jumping (tady si jen dovolím poznamenat, že lepší to bude s lanem), zkrátka nezapomínejte na své koníčky.

Teď už se blížíme ke konci. Chtěla bych ještě jednou poděkovat učitelům a samozřejmě i ostatním ve škole, že to s námi zvládli. Kupříkladu také paní uklízeče, která po nás nic nehodila, když jsme jí šlapali na vyleštěnou chodbu.

**DĚKUJI MOC ZA VŠECHNY ZÁŽITKY,
BYLO TO NÁDHERNÉ OBDOBÍ!**

Na konci deváté třídy totiž mě i mnoho mých spolužáků čekaly přijímací zkoušky na střední školy, no a co vám budu povídat, nebyla to zrovna nejpříjemnější událost. Bylo to hodně stresové období a jestli mám být upřímná, jsem ráda, že to mám za sebou. Ale chtěla bych říci, že mi s mnohými věcmi velmi pomohli učitelé. Od názorů na výběr školy, přes rady ohledně přihlášek a dalších "papírů", až po procvičování příkladů nebo odpovídání na otázky, které už předtím padly a byly zodpovězeny snad milionkrát, prostě a jednoduše byli všichni velmi trpěliví a já bych jim za to teď chtěla poděkovat.

LÉTO V PODZEMÍ OČIMA LUCIE KRONEISLOVÉ

9.A

Vzpomínky na léto jsou pro většinu z nás velmi příjemné, pokud jsme si ho užili. Každý samozřejmě vlastním stylem. Někdo mohl navštívit nové země nebo třeba poznávat krásy přírody. No, a co třeba chodit celé léto po večerech na koncerty? Možná ne moc dobrý příklad pro mládež, ale zábava je povolena, tak proč se nebavit. Pokud jste už aspoň někdy byli na koncertě a stále si myslíte, že to není nic záživného, pravděpodobně jste nezažili underground. Je sice hezké zaplatit za koncert několik tisíc a pak se nedobrovolně mačkat mezi ostatními s tím, že vidíte svou oblíbenou kapelu na kilometr daleko, tedy pokud jste nešli na fakt solidní záležitost... Mohla bych vám popsat, jaké to na takovém undergroundovém koncertě vlastně je. Jak se cítíte, co vidíte, slyšíte, prostě proč je to tak skvělé. Představte si, že jste přišli k malému kiosku, lehce přehlédnutelnému, ale zároveň barevně výraznému. Jste u řeky, od které se ozývá křik a radost dětí, zatímco od pódia u malého baru zní zvuky nenaladěné kytary a konverzace členů mladé kapely, která se chystá na koncert. Do nosu vám zavane vůně cigaret a piva, které si ostatní (samozřejmě plnoletí 😊) dávají při netrpělivém čekání na hudbu. Zapadá slunce a vy už začínáte cítit typickou příjemnou atmosféru. Zatmělo se, lidé se ztišili a kapela začala hrát.

Tyto koncerty jsou velmi intimní. Většina lidí se zná od pohledu, nejvíce se ale sblíží v moshpitu. Jestli nevíte, co je moshpit, buďte spíše rádi, že jste pravděpodobně do žádného nebyli omylem vtáhnutí. Když jsem psala o nedobrovolném mačkání se v davu na drahých koncertech, tohle je v podstatě stejné, akorát dobrovolné a trochu víc agresivní. Lidé do sebe lehce kopou, hází hlavami, strkají do sebe - to vše ale samozřejmě sláskou a citem! Celé je to o nátuře, někdo bude radši doma se sluchátky, někdo v obrovské aréně plné lidí a my jsme a vždycky budem u malých pódii, narychlo stlučených ze starých trámů anebo třeba z násypky na uhlí. Nicméně, pokud jednou propadnete krásě undergroundu, už není cesty zpět.

MIKROPOPISY

Moje nevinná čárka, napsaná psacím perem, rozpíjející se na starém zahnědlém papíru může připomínat malé potůčky vznikající lehkým letním deštěm. Když se podívám pozorněji, zaujmou mě syté modré barvy a postupně se zvětšující skvrna, která čím dál tím více začíná vysychat jako teplem se vypařující potoky. Každé vlákénko papíru nasává barvu a předává štafetu dalšímu. Úkol zní jasně - předat si barvu co nejdál. Je zajímavé sledovat celý proces od okamžiku, kdy se nasáklé pero dotkne papíru, až po chvíli, kdy inkoust začíná mizet. Tvoří se tenoučké namodralé útulné pavučinky, na kterých by se ale žádnému pavoukovi nelíbilo. Někomu jinému se při pohledu na čárku možná vybaví malé dítě, jež skáče do loužičky a vodu rozcákne kolem. To vše je rozpíjející se pero. Každý v nedokonalé rozpité čarce či textu vidí něco jiného, ale vše je správné.

Adéla Kubalíková

Přenádherná tyrkysová kalkulačka, která je mým věrným průvodcem při hodinách matematiky. Má pěkná, velká, jasná, dobře viditelná tlačítka, pod kterými si mohu představit domy, ve kterých přebývají bakterie. Určitě je to depresivní město, ve kterém je všude nepořádek a kterému vládne zlý pán, který mačká a ničí domečky nevinných lidí. Uvnitř to není o moc lepší. Velká plocha, ze které není úniku. Všichni se MUSÍ pohybovat po vyznačených cestách a ve správný moment, aby vše dokonale šlapalo. Dá se říct, že tam uvnitř žijí lidé jako tady venku. Všichni na jediný pokyn provedou svoji činnost, i když se jim nechce. Určitě jsou pod vládou Boha/vůdce. Když se jim vybijejí baterie, sotva splní, co mají. Když odejde hlavní řídicí centrum, přestanou všichni dělat, co mají. Pozor! Záleží na tom, co odejde. Pokud se jedná třeba o tlačítko, nikdo nic si z toho nic moc nedělá. Ale Pánbůh ano, jelikož nedělají to, co nařídil.

Petr Doležel

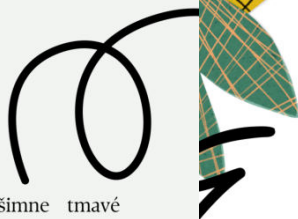
Návštěvník mého pokoje si většinou nevšimne tmavé nenápadné skvrny na vnitřním bílém parapetu okna. Vypadá jako brána do jiného světa, která se za malou chvíli otevře a vcucne celý můj pokoj i se mnou. Někdy přemýšlím o tom, zdali to nejsou dveře do světa, ve kterém bydlí kouzelné víly a skřítky, kteří se na mě chodí v noci tajně dívat a kontrolují, jestli mám uklizeno. Občas sleduji skvrnu, jestli v ní něco nespátřím, ale není nic vidět, jenom temnota.

Vedle skvrny na parapetu sedí malý, světle hnědý keramický medvěd, který hlídá vstup do brány, aby z ní nikdo neprošel do mého pokoje bez jeho svolení. Jeho výraz je dobrácky a veselý, ale ve skutečnosti je bojovník a ochránce, dobré vpustí a zlé srazí do temnoty. Dobrácký úsměv má jistě od toho, jak mu dobří elfové vyprávějí po nocích vtipy.

Temná skvrna násobí svoji sílu s nastávajícími dlouhými zimními večery a s blížícími se Vánoci. V letních měsících skvrna ztrácí svoji moc a je neviditelná.

Klára Jansová

9.A

НАША НОВА ШКОЛА

JAKÉ TO JE PŘIJÍT DO NOVÉ ŠKOLY A TŘÍDY NÁM POPSALI
DVA ŽÁCI, KTERÍ JSOU Z UKRAJINY.

Jsem Saša, pocházím z Ukrajiny z města Kyjev. V Česku se nacházím přibližně 1,5 roku. Když jsme poprvé přišli v Česko, jsem trochu bál, protože všechno bylo nové a já vůbec nerozuměl, co mi říkají. Když po třech dnech přestěhoval z Prahy do Českých Budějovic, bylo to zajímavé, já a moje rodina měli štěstí. Ve druhý polovinu března jsem šel do adaptační třídy ve škole ZŠ Nová, a pak šel na kurzy češtiny. Jsem získal hodně kamarádů v adaptačce. Taky mám rád basket, a když našel basketbalový hřiště ve Stromovce, byl moc rád. 8. ročník jsem skončil dobře a už češtinu učit nebál. 9. třídu jsem začal taky v ZŠ Nová, když viděl nový Ukrajince, byl rád, že pro Čechy už byl kámoš a oni mi byli kámoši, není jako noví Ukrajinci. Pak vyměnil školu a byl žák ZŠ Dukelská 11. Na začátku jsem se cítil nějak nekomfortně, nová třída, noví spolužáci atd. Ale tady získal taky kamarády (Illia, Lilia, Tomáš) a tady se mi líbí.

Oleksandr Komarov

Jmenuju se Illia, je mi 15, jsem z města Černovice na Ukrajině, jsem v ČR 1,5 roku. Když jsem se přestěhoval do ČR, neměl jsem žádné přátele, vždy jsem byl doma a jen o víkendech jsem chodil s bráchou a jeho kamarády na procházku. Už po létě jsem začal sportovat, našel si kamarády, začal chodit na fotbal a potkal dva kluky, se kterými jsme dodnes kamarádi a chodíme každý den ven. Moje pocity, když jsem šel do 9. třídy, byl jsem na to připraven, protože jsem měl ve škole a ve třídě spoustu kamarádů.

Illia Pasichnyk

9.B

НАША НОВА ШКОЛА

NAOPAK ROZDÍLY MEZI ČESKOU A UKRAJINSKOU ŠKOLOU NÁM POPSALI ŽÁCI 9.C

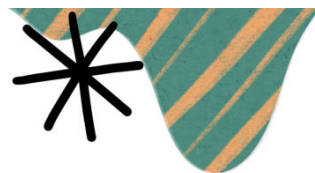

Mi líbí se v české škole, že nedávají moc domácích úkolů. Na Ukrajině zadávají mnohem více domácích úkolů, ke každému předmětu je zadán domácí úkol, za nedokončení domácího úkolu dostanete za 5 a za výkon domácího úkolu nic. Na Ukrajině jsme se němčinu neučili. Na Ukrajině je taky 12 bodový systém, to jsou všechny rozdíly mezi ukrajinskou a českou školou.

Bohdan Konashuk

9.C

13

Úryvek z vlastní tvorby žákyně Zuzany Sladké

ZA ÚPLŇKU

Jedná se o příběh, ve kterém se objevují elementy, kouzla a kouzelné bytosti. Prozatím je toto dílo jen rozděláno a je jedním z mých nejnovějších nápadů. Příběh má několik hlavních postav a děj se točí okolo románu, fantazie a dobrodružství. Seznamuju vás s kouzelnou Ester, jednou z hlavních postav a postavou, která nás bude provádět celým příběhem z jejího pohledu.

Úryvek z 1. kapitoly, minulost Ester a budoucí pokračování.

Několik dní a nocí utíkám, zastavuju se jen na chvíli si odpočinout. Slzy vzteku a tragédie padají z rudých očí jak drahokamy na zem. Štíhlá postava vysoké dívky skrytá černým pláštěm. Jen dlouhé kudrnaté blondaté vlasy byly pod kapucí se slzami vidět, v náručích knihy a meč připnutý na pase. Ester vyšplhala skálu k obrovské ale skryté díře. Před vstupem se ohlédla a zjistila, že ji nikdo nepronásledoval. Když se ujistila, že je sama, vstoupila do skály a pomalu šla dovnitř. Cesta byla strmá a nebezpečná, pomalu se blížila doprostřed jeskyně. Jeskyně byla hluboká a obří. Kouzelnice položila své knihy na blízký kamenný stůl a sundala si kapuci černého pláště. Kouzelnice se rozhlédla okolo sebe, jeskyně překvapivě byla čistá a útulná.

...
Ester se bude schovávat pár let v jeskyni a teprve ve svých osmnácti letech jeskyni opustí. Jejím cílem je procestovat království a najít odpovědi a pravdu, co se tenkrát stalo a proč byl její domov zničen. Po své cestě potká a pozná několik lidí, se kterými bude cestovat a hledat pravdu.

9.B

14

Doporučení a zkušenosti našich žáků

PRAGUE PLAYOFFS 2023

9.B

Od 16. do 19. listopadu proběhla jedna z největších jezdeckých událostí v České republice. Prague Playoffs se jako každý rok odehrávalo v O2 aréně. Hlavní disciplínou byl parkur, ale mohli jste zde narazit i na pár dalších zajímavých show s koňmi jako například horseboarding. Objevil se zde i Český tým Prague Lions, ve kterém je Anna Kellnerová, od které jste mohli získat i podpis. Nejvyšší skoky měřily 165 cm a nejnižší 135 cm. Na každý den byl naplánovaný jiný program a vždy na konci dne jezdily týmy. K dispozici byly stánky nejen s jídlem, ale také s jezdeckými potřebami. Kromě hlavní haly jste mohli nahlédnout také na opracoviště, kde koně i jezdci trénují před závody. Poslední den, v neděli 19.11, se odehrálo finále, které vyhrál tým Reisenbeck International. Český tým Prague Lions skončil na čtvrtém místě a je to jejich největší úspěch za celé roky na Prague Playoffs, celý tým je s tímto umístěním velice spokojený. Tento rok se Prague Playoffs odehrálo naposledy.

Adriana Kasardová, Barbora Lukšová

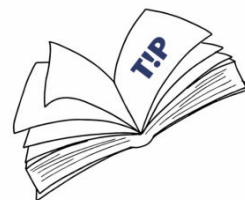
Jazyková škola AKAI KIKU

9.C

AKAI KIKU je jazyková škola, která nabízí mnoho jazykových kurzů. Také pořádá tábory, workshopy, koncerty, jazykové pobyty (např. v Japonsku) nebo Japonské dny. V této škole studuji korejštinu, kurz začátečnicka. Lektorka korejštiny je příjemná a dokáže nám vyhovět. Hodně jsem se zde naučila, např. už mi jde číst a psát korejské znaky, mluvit lépe v tomto jazyce nebo najít motivaci. Kurzy jazyka jsou zajímavé a zábavné. Škola nabízí i jiné jazyky než je němčina, angličtina nebo francouzština. Tuto jazykovou školu doporučuji s 5 hvězdami.

Monika Vitoušová

Doporučení a zkušenosti našich žáků

9.A

Martanská kronika (Ray Bradbury)

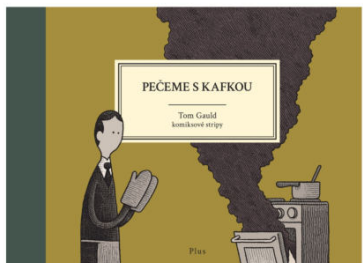
Obsah: Kniha je souborem povídek o životě lidí a jejich střetu s mimozemskou civilizací na Marsu.

Na knihu Martanská kronika jsem se těšil, protože jsem na ni slyšel jen kladné ohlasy ze svého okolí. Chválil ji i můj bratr, milovník knih. Hned se mi zalíbilo také to, že se jedná o sci-fi, můj oblíbený literární a filmový žánr.

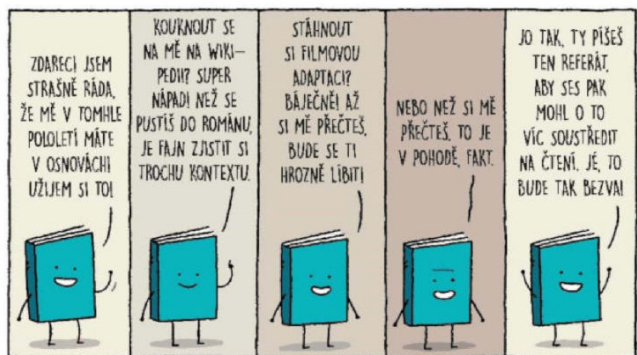
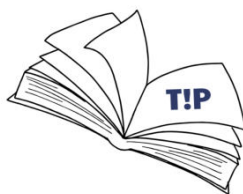
Kniha mě zaujala dobou, o které povídky vypráví, a sice roky 1999 až 2026. Je paradoxní, že autor píše o roku 1999 jako o vzdálené budoucnosti, a přitom pro mě a mou generaci je to daleká minulost, ve které jsme nebyli ještě ani na světě. Každá povídka byla něčím zajímavá, ale u mě jednoznačně vyhrála povídka s názvem Ač bude luna stejně plát. V ní už čtvrtá lidská expedice přistála na Marsu, ale našla zde jen mrtvé město. Mimozemšťané se nakazili od lidí osypky a vymřeli. Jednoho ze členů expedice ten fakt našel. Nechtěl, aby další planeta skončila stejně jako planeta Země, tedy zničená kvůli lidské aroganci. Rozhodl se tedy zbytek posádky pozabíjet. Zaujalo mě, že by kvůli své myšlence dokázal vzít lidem život. Co ho k tomu vedlo? S odpovědí by nám mohla pomoci následující citace: „Martané odkryli tajemství života zvířat. Zvířata se života neptají na smysl. Zkrátka žijí. Pravý smysl jejich života je život. Mají jej ráda a žít je těší.“

Dále autor píše o rovnováze mezi náboženstvím a vědou. V současnosti se věda snaží vyvracet vše o náboženství, a přitom lidé potřebují něčemu věřit. Proto mi přijde myšlenka o rovnováze velmi důležitá. Dalším samostatným tématem je láska k přírodě. Respektovat vše, co kolem nás roste a žije a pečovat o to. Sice se situace v posledních letech zlepšuje, ale stále to není podle mého názoru na úrovni, na které by to mělo být. Kniha mi ukázala spoustu zajímavých příběhů a osudů lidstva. Čtení jsem si užil na čerstvém vzduchu, který dokonale dokreslil atmosféru knihy. Musím dát za pravdu těm, kteří mi knihu doporučili, protože i mně osobně se moc líbila.

Ondřej Němec

KNIHA PEČEME S KAFKOU JE KNIŽNÍM SOUBOREM LITERÁRNĚ ZAMĚŘENÝCH KOMIKSOVÝCH STRIPŮ OD BRITSKÉHO ILLUSTRÁTORA TOMA GAULDA. Z ORIGINÁLU BAKING WITH KAFKA (2017) KOMIKSY PŘELOŽILA MICHALA MARKOVÁ. V ROCE 2018 JE U NÁS VYDALO NAKLADATELSTVÍ PLUS.

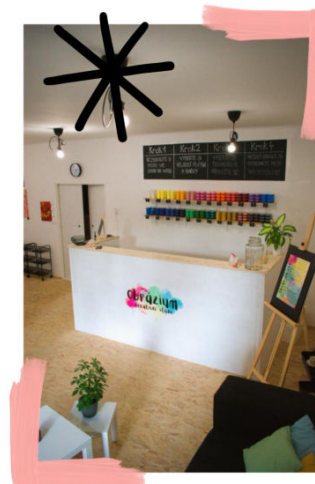
JAK VRAŽDIT? INSPIRACE PRO AUTORY MODERNÍCH DETEKTIVEK

 OTŘÁVENÁ ŘEMESLNÁ BULKA	 KOLIZE SE SAMOŘÍZENÝM VOZIDLEM	 BIOKYANID Z LOKÁLNÍHO ZDROJE	 VÝBUŠNÁ ELEKTRONICKÁ CIGARETA
 UŠKRČENÍ KABELM K CHYTRÉMU TELEFONU	 RÁNA POLEHEM Z TRVALE UDRŽITELNÉ VÝSADBY	 ŠTÍR V BOTĚ ZN. UGG	 PÁD Z ÚTESU V PRŮBĚHU INSTAGRAMOVÁNÍ

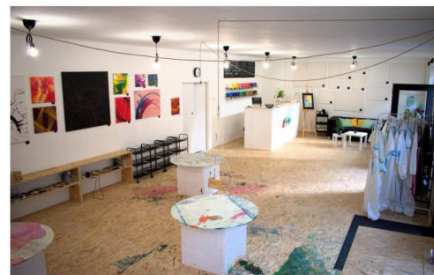
INSPIRUJ SE A ZAPOJ SE DO SOUTĚŽE!
PODMÍNKY NA KONCI ČASOPISU

ELINOR WEISOVÁ

Obrázium je výtvarné studio naší paní učitelky na výtvarnou výchovu Terezy Hávové, kde si můžete vytvořit svůj vlastní obraz pomocí speciálních technik.

JAK TVOŘENÍ PROBÍHÁ/PROBÍHALO:

Dalí jsme si čaj

Jako první jsme si vybraly plátna. Poté barvy, které jsme chtěly na tvorbu obrazu použít.

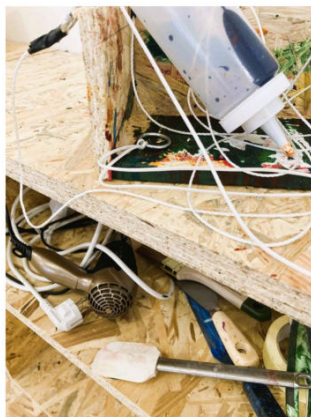
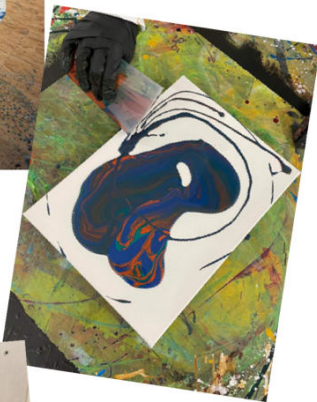
Jako druhý krok jsme si zvolily techniku, pomocí které jsme obraz tvořily.

Zatřetí jsme se oblékly do "skafandrů", abychom si mohly tvoření naplno užít.

A mohlo se začít tvořit.

TECHNIKY

1. Polévání plátna (zkoušely jsme my)
2. Houpačka (barva se nalije do nádoby, která se nad plátnem rozhoupne a skrz tu nádobu se barva vychrstne na plátno)
3. Kyvadlo (barva se samovolně vylívá na plátno)
4. Rozfoukávání barvy fénem
5. Dodělávání pomocí špejlí a štětců
6. Zkombinovat více technik najednou

rozhovor

Na začátek bychom se chtěli zeptat, jak to vlastně všechno vzniklo, kdo s nápadem přišel?

Začalo to tak, že jsme s kamarády chtěli mít prostor, ve kterém se budeme scházet. Zároveň jsme chtěli něco vytvořit. A protože já, i můj přítel máme k výtvarnému umění blízko, je z toho teď výtvarné studio. Vzniklo to tak, že jsme našli tento prostor, který jsme si od města pronajali.

Zajímalo by nás, jestli máte v plánu kulturně zapojit tento prostor?

Před nedávnem jsme dokonce byli zapojeni do dne otevřených ateliérů, součástí toho jsme prezentovali v tiskárně Karmášek, tam nás propagovali a zároveň se tam mohli lidé přijít podívat. Do města kultury 2028 zapojení jsme, ví se o nás.

Jaké máte plány do budoucna?

Připravujeme tady ve studiu velkou stěnu, na kterou se budou házet balonky, ve kterých bude barva, která se na plátno rozprskne. Plánujeme i verzi nejen s balonky, ale i s šipkami a kuličkovkou. Poté bychom ještě chtěli nabízet tvoření s UV barvami.

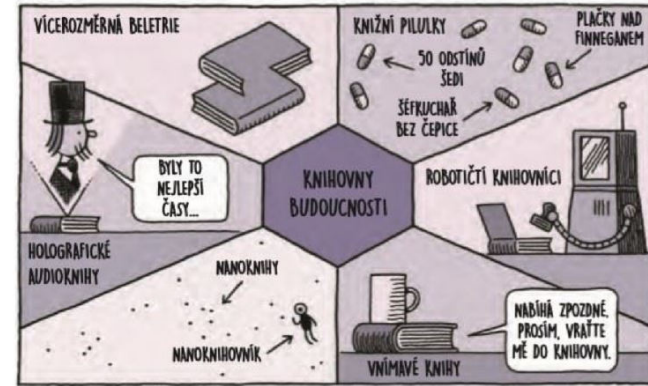
Co se týče využití prostoru, tak to zde plánujeme posunout i na teambuildingové akce, akce pro školy, a také autorské čtení.

SOUTĚŽ!

Vytvoř komiksový strip po vzoru Toma Gaulda a vyhraj poukázku do Obrázia!

Na straně 15 jste se mohli seznámit s knihou Pečeme s Kafkou. Vymysli a vytvoř vlastní strip s literární tematikou a pošli nám ho na redakční e-mail redakced11@zsdukelska.cz nejpozději do 2. 2. 2024.

Strip je velmi krátký, většinou černobílý vtipný komiks, sestávající pouze z 2 až 6 políček tvořících proužek (anglicky strip).

WIKIPEDIE

KNĚŽSKÁ 30, 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE 1
735 594 878
WWW.OBRAZIUM.CZ

OBRAZIUM

O vítězi rozhodne odborná porota, ale i Vy sami! Pro více informací sledujte náš Instagram!

PODZIMNÍ VYDÁNÍ ČASOPISU D11 1. ČÍSLO, LISTOPAD 2023

na tomto vydání spolupracovali:

GRAFIKA

Alena Fuchsová
František Mottl
Jana Capůrková
Andrea Patha

FOTOGRAFIE A OBRÁZKY

archiv redakce
canva.com
Obrázium

KONTAKT

redakced11@zsdukelska.cz
@casopisd11
www.zsdukelska.cz

REDAKTOŘI

Magdalena Bačiaková
Petr Doležel
Klára Jansová
Adriena Kasardová
Oleksandr Komarov
Bohdan Konashuk
Lucie Kroneislová
Adéla Kubalíková
Barbora Lukšová
Karim Mountassir
Ondřej Němec
Illia Pasichnyk
Vojtěch Pravda
Zuzana Sladká
Eliška Svobodová
Alina Tsybulska
Karolína Turoňová
Monika Vitoušová
Elinor Weisová

Příští číslo vyjde v únoru 2024!

